

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Skyggebilleder

Citation: Andersen, H. C.: "Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831", i Andersen, H. C.: *Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831*, udg. af Johan de Mylius, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1986, s. 88. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen01val-shoot-idm139649682172992/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831

maa med den, ligesom med ethvert herligt Maleri, ikke sætte Øine-
ne tæt til, man maa betragte det Hele i Afstand. Uden en særdeles An-
befaling fra *Dresden*, kan man ikke faae den store Porcellainfabrik at
see, jeg maatte altsaa lade mig nøie med en ringe Deel derfra, en mæ-
get ringe Deel, det vil sige, de Kopper, jeg i Vertshuset drak min Kaf-
fe af; og fra denne lille Prøve, selv med Phantasie og den bedste Vil-
lie, kan jeg ikke indlade mig paa nogen Notitser om det hele Fabrik.

Domkirken er en herlig, gothisk Bygning, Solen skinnede ind af
de høie Vinduer, hvor en lille Fugl, der var kommen ind, flagrede og
slog med Vingerne paa Ruden, for at komme ud. Det var min egen
Barndomsverden jeg saae! Barndommen er ogsaa saadan en hellig,
stor gothisk Kirke, hvor Solen skinner smukt gennem de brogede
Ruder, hvor enhver dunkel Krog vækker en mægtig Følelse, og
hvor det simpleste Billede, ved sin Belysning og ved Sagnet, faaer en
langt dybere Betydning. Hverdagslivet viser sig her i sine Søndags-
klæder, Gud og Verden ligge hinanden langt nærmere, og dog flagrer
Hjertet, som den lille Fugl her i Kirken, efter den nye Fremtid uden-
for, hvor maaskee en Jæger venter bag Busken for at skyde den et
Hagel gennem Vingerne.

Veien fra *Meissen* til *Dresden* er beplantet med Akasier og Pære-
træer, Markerne staae med Kaal og Kartofler, det er en heel Kjøk-
kenhave! venlige Bjergheider med Viinranker og Løvskov, ligge
paa begge Sider, og bag ved dammen *Meissen* selv, der ligger høit med
sit Slot og sin gothiske Kirke, det herligste Punkt i hele Billedet; en
muret Broe over *Elben* reiser sig nedenfor Byen, hvor Folk kjøre og
gaae, uden at tænke paa, mindre, gjøre sig til af, det Liv de just herved
give det Hele.

Jo længere man kommer herfra, des høiere blive Bjergene, og snart
seer man, som gjennem et blaaligt Slør, det tyske Florents: *Dresden*,
ligge foran med sine høie Taarne og Kupler.

I en lille landsby, der laae ganske romantisk, her ved den bugtede
Elbflod, holdt vi udenfor en Krøe. Om Vinduerne snoede sig et
Espalier af Roser; runde og fyldige, som barnlige Pige-Hoveder tit-
tede de ind i Stuen, hvor Postkarlene sadde i deres nye brandgule
Uniformer med blaae Kraver, og med Trompeten paa Ryggen. Der
stod Landviin i store Glaskruus paa Bordet, og nogle Smaaabørn lege-
de med en lille Hund, der dansede paa Bagbenene med en Blom-
sterkrands om Hovedet.